

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Grupa Lotos S.A.

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Minister Finansów

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1; muudetud) ⁽¹⁾, artikliga 168 ning neutraalse maksustamise ja proportsionaalsuse põhimõttega ei ole vastuolus sellised õigusnormid nagu 11. märtsi 2004. aasta käibemaksuseaduse (Dz. U. 2011, nr 177, jrk nr 1054; muudetud; kehtiv: Dz. U. 2017, jrk nr. 1221; muudetud) artikli 88 lõike 1 punkt 4, mille kohaselt maksusumma vähendamist või enamakstud maksusumma tagastamist ei kohaldata majutus- ja toitlustusteenuste ostmise korral, v.a juhtudel, kui ostetakse valmiseid, mis on mõeldud reisijateveo teenuseid osutavate maksukohustuslaste puhul reisijatele, sealhulgas juhtudel, kui need muudatused on seaduses tehtud nõukogu 17. mai 1977. aasta kuuenda direktiivi kumuleerivate käibemaksudega seotud liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta – ühine käibemaksusüsteem: ühtne maksubaas (EÜT 1977, L 145, lk 1; muudetud) ⁽²⁾ artikli 17 lõike 6 alusel?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

⁽²⁾ EÜT 1977, L 145, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungari) 3. aprillil 2018 – VE versus WD

(Kohtuasi C-227/18)

(2018/C 231/15)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Budai Központi Kerületi Bíróság

Põhikohtuasja pooled

Hageja: VE

Kostja: WD

Eelotsuse küsimused

1. Kas saab asuda seisukohale, et seaduses tingimata üldiselt ettenähtud teavitamiskohustuse alusel (lepingu tüüptingimusena, mida ettevõtjast lepingupool kasutab ja milles ei ole eraldi kokku lepitud) koostatud lepingutingimus, millega pannakse vahetuskursi risk tarbijale, kuid milles ei ole sõnaselgelt märgitud, et tagasimaksummad, mida tuleb laenulepingu kohaselt tasuda, võivad olla ettevõtjast lepingupoole tehtud maksevõime analüüsi raames tuvastatud tarbija sissetulekute suuremad või ulatuda nendest sissetulekute palju suurema osakaaluni [kui ette nähtud], ei ole ebaõiglane, s.t et see on majanduslikke tagajärgi arvestades selge ja arusaadav, võttes samuti arvesse, et asjaomane liikmesriigi õigusnorm nõuab, et niisugune risk tuleb konkreetselt kirjalikult kindlaks määrata, mitte üksnes tuvastada ja määrata, ning arvestades lisaks, et Euroopa Liidu Kohus tuvastas kohtuasjas C-26/13 tehtud kohtuotsuse punktis 74, et ettevõtjast lepingupool peab tarbijat mitte ainult riskist informeerima, vaid vaja on ka, et tarbija saaks selle teabe alusel hinnata talle määratud vahetuskursist tulenevaid tema jaoks potentsiaalselt olulisi majanduslikke tagajärgi ja seega oma laenu kogumaksumust?

2. Kas saab asuda seisukohale, et seaduses tingimata üldiselt ettenähtud teavitamiskohustuse alusel (lepingu tüüptingimusena, mida ettevõtjast lepingupool kasutab ja milles ei ole eraldi kokku lepitud) koostatud lepingutingimus, millega pannakse vahetuskursi risk tarbijale, kuid milles ei ole sõnaselgelt märgitud, et laenulepingus ei ole sätestatud mingit vahetuskursi muutuste ülemmäära, ei ole ebaõiglane, s.t et see on majanduslikke tagajärgi arvestades selge ja arusaadav, võttes samuti arvesse, et Euroopa Liidu Kohus tuvastas kohtuasjas C-26/13 tehtud kohtuotsuse punktis 74, et ettevõtjast lepingupool peab tarbijat mitte ainult riskist informeerima, vaid vaja on ka, et tarbija saaks selle teabe alusel hinnata talle määratud vahetuskursist tulenevaid tema jaoks potentsiaalselt olulisi majanduslikke tagajärgi ja seega oma laenu kogumaksumust?
3. Kas direktiivi 93/13⁽¹⁾, eriti selle viimast põhjendust, lisa punkti 1 alapunkti o ning artikli 3 lõiget 3 ja artikli 6 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii – võttes eelkõige arvesse muu hulgas kohtuotsuses C-42/15 sätestatud nõuet, et tarbijate kaitseks on vaja tõhusaid, proportsionaalseid ja hoiatavaid karistusi –, et liidu õigusega on vastuolus liikmesriigi kohtupraktika, õiguslik tõlgendus või õigusnorm, mille alusel õiguslik tagajärg (täielik kehtetus õigusnormi rikkumise tõttu või ka kahju hüvitamine või muu mingil õiguslikul alusel põhinev tagajärg), mis tuleneb selles liikmesriigis krediidivõime hindamisest, mis ei ole üksikasjalik ja ammendav, ei kaitse võlgnikku ja on ettevaatamatu (näiteks vahetuskursi riski niisuguse tagajärje analüüsimisel, mis seisneb tagasimaksete ja võla põhisumma märkimisväärses suurenemises), on tarbija jaoks ebasoodsam kui algse olukorra taastamine (*restitutio in integrum*), millega võlgnikust tarbija vabaneb vahetuskursi riskist, s.t riskist, et vahetuskursi muutuste tõttu tagasimaksed suurenevad, ja tal lubatakse laenu põhisumma tagasi maksta osamaksetena?
4. Kas direktiivi 93/13 põhjenduses 20 viidatud võimaluse kõigi tingimustega põhjalikult tutvuda ja sama direktiivi artikli 4 lõikes 2 ja artiklis 5 sätestatud selguse ja arusaadavuse nõude tõlgendamisel tuleb asuda seisukohale, et kui laenulepingus on teatavad olulised elemendid (näiteks lepingu ese, s.o laenusumma suurus, tagasimaksed ja tehingu intressid) teatavaks tehtud ainult informatiivselt, selgitamata, kas informatiivselt teatatud osa on või ei ole lepingupooltele õiguslikult siduv, siis ei ole vastavad lepingutingimused ebaõiglased?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Kúria (Ungari) 3. aprillil 2018 – Gazdasági Versenyhivatal versus Budapest Bank Nyrt. jt

(Kohtuasi C-228/18)

(2018/C 231/16)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Kúria

Põhikohtuasja pooled

Vastustaja ja kassaator: Gazdasági Versenyhivatal

Kaebajad ja kassatsioonimenetluses vastustajad: Budapest Bank Nyrt., ING Bank NV Magyarországi Fióktelepe, OTP Bank Nyrt., Kereskedelmi és Hitelbank Zrt., Magyar Külkereskedelmi Bank Zrt., ERSTE Bank Hungary Nyrt., Visa Europe Ltd, MasterCard Europe SA